

MAC B.

MICUL SPION

De Mac Barnett
Ilustrații de Mike Lowery

Traducere din engleză
de Mihaela Ioncescu

arthur

EU, CÂND ERAM

~~COPIL~~

SPION!

NOTĂ DIN PARTEA AUTORULUI:

NUMELE MEU ESTE MAC BARNETT.
SUNT AUTOR. DAR ÎNAINTE
SĂ DEVIN AUTOR, AM FOST
COPIL. ȘI CÂND ERAM COPIL,
AM FOST SPION.

MESERIA UNUI AUTOR ESTE
SĂ INVENTEZE POVEȘTI. ÎNSĂ
POVEȘTEA PE CARE EȘTI PE CALE
SĂ O CITEȘTI E ADEVĂRATĂ.

TOATE ACESTEA CHIAAR MI S-AU
ÎNTÂMPLAT CÂND ERAM MIC.

Aceasta este casa în care am crescut.

Se află pe vârful unui deal, într-un orașel pe nume Castro Valley. Locul chiar există. Îl puteți căuta.

Chiar așa arăta casa mea.

Mama mea și cu mine locuiam acolo.

De vreme ce eram numai noi doi, aveam o mulțime de responsabilități: eu spălam vasele, îmi făceam pachetul pentru prânz, pregăteam cina, spălam rufe, ștergeam praful, dădeam cu aspiratorul și curățam cuștile iepurilor.

(Am vrut un câine. În schimb, aveam iepuri.)

Tot responsabilitatea mea era și să răspund la telefon. Îmi plăcea să răspund la telefon, cu toate că niciodată nu era pentru mine.

Într-o după-amiază, a sunat telefonul și era pentru mine.
Era Regina Angliei.

— Alo? am spus.

— Alo, a spus ea. Pot să vorbesc cu Mac?

— La telefon, am răspuns.

— Mac, sunt Regina Angliei, a zis ea. Aș dori să îți cer o favoare.

— OK, am răspuns.

Ori de câte ori cineva îți cere o favoare, e o idee bună să întrebi despre ce favoare este vorba, înainte să spui OK.

Dar nu vorbisem niciodată cu o regină până atunci.

Așa că am spus OK.

— Minunat, a spus Regina. Am să-ți spun un secret. Aseară, cineva a furat Bijuteriile Coroanei.

— Nu! am făcut eu.

— Ba da! a zis Regina. Aceasta este favoarea. Vei găsi comoara dispărută și mi-o vei aduce înapoi.

— Uau! am făcut.

— Da, a spus Regina.

Asta era foarte incitant.

Însă aveam o întrebare.

— Am o întrebare, am zis.

— Sper că este o întrebare scurtă, a răspuns Regina.

— De ce eu?

Regina Angliei a oftat.

— Asta este o întrebare prostească.

— Profesoara mea spune că nu există întrebări prostești.

Regina Angliei s-a încruntat. (Mi-am dat seama că se încruntă, chiar și așa, la telefon.)

— Asta e ceva ce numai profesorii din America pot spune. Dar eu nu sunt o profesoară din America. Eu sunt o regină, din Anglia.

— A, am zis. OK. Totuși: de ce eu? Sunt doar un copil, și nici măcar nu locuiesc în Anglia.

Castro Valley se află în California. Ați fi știut asta dacă l-ați fi căutat.

— Mac, a spus Regina. Ești cel mai inteligent copil din clasa ta. Ai 10 pe linie la toate materiile, în afară de caligrafie.

— Mă ocup și de asta, i-am răspuns.
— Atunci, am stabilit. Vei lua următorul zbor spre Londra.
— Dar mâine e zi de școală.
— Voi scrie un bilet, a spus Regina.
— Dar mama își va face griji din cauza mea, am insistat.
— Voi scrie încă un bilet, a răspuns ea. La revedere.
A închis.
Cineva a bătut la ușa de la intrare.
Când am deschis-o, nu era nimeni acolo.
Doar un plic lăsat pe preșul de la intrare.

L-am deschis, pentru că eu eram Mac Barnett.

(Și încă sunt.)

În plic se aflau un bilet de avion și un teanc de bancnote britanice colorate.

Păreau să fie o groază de bani. Nu puteam spune sigur, pentru că nu eram englez.

(Și nici acum nu sunt.)

Am urcat la etaj și mi-am făcut bagajul.

Asemenea unui bun spion, am pus o lanternă în bagaj.

Am pus câteva lucruri pe pat.